

Fr. Ločniškar:

Med ptiči.

V gozdu ptičke so se zbrale
in med sabo modrovale:
»Strašni časi, zima huda!
Mnogo treba zdaj bo truda,
da nas ne pokoplje zima,
ki do nas ljubezni nima.
Treba bo nam na oglede
k hišam, kjer so polne sklede
in kjer deca čuti z nami
in z dobrotnimi rokami
troši revam milodare,
ko jih mraz in lakot tare.«

To jim taščica predlaga,
a sinička še razlaga:
»Danes sem pri šoli bila —
kar med drova sem se skrila —
da bi kaj se naučila.
Slišala sem gospodično,
ko je deci res prav mično
o nas ptičkah govorila
ter otrokom naročila,
naj se spomnijo pri jedi,
da živimo ptički v bedi.
Deca pa je obljubila,
da bo hrane nam trosila.« —

Radostno se zbor oglasi
in se dvigne proti vasi,
tam skaklja, frči, žgoli,
zime več se ne boji.

